

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6107010479
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6107010479.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.02.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného V. K., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2T/29/2007 zo dňa 04.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S.. V. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2T/29/2007 zo dňa 04.11.2020 bol obž. V. K. uznaný vinným a to v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, uvedenom v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2T/29/2007 zo dňa 02.11.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/337/2007 zo dňa 27.03.2008 za skutky, za ktoré bol uznaný vinným vyššie uvedenými rozhodnutiami tak, že

sa dopustil obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., zločinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. a) Tr. zák., zločinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), i) Tr. zák., zločinu útok na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák., zločinu obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), h) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. a zločinu nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., ktoré skutky spáchal tým, že:

obžalovaný V. K. po tom, čo dostal za dohodnutú finančnú odmenu, objednávku od doteraz nestotožnenej osoby na násilné získanie dokumentov a finančných prostriedkov z trezoru rodinného domu podnikateľa Z. H., v septembri 2006 zorganizoval skupinu, do ktorej patrili obžalovaný V. P. a odsúdený Z. V., po dohode vzájomnej komunikácie, zabezpečení motorového vozidla nepravého evidenčného čísla na osobné motorové vozidlo, výbušnín a streliva nezisteným členom tejto skupiny, obžalovaný V. K. po obstaraní zbrane s tmičom, rukavic, kukiel, policajného oblečenia a služobného preukazu Policajného zboru a rozdelení úloh tak, že obžalovaný V. P. mal byť šofér apo vniknutí do domu mal spútať a strážiť ženu a deti v dome, odsúdený Z. V. s obžalovaným V. K. mal spútať a strážiť ďalšie osoby v dome a obžalovaný V. K. mal s Z. H. vyjednávať o vydaní dokumentov a peňažných prostriedkov atak dňa 14.11.2006 v čase asi o 18:30 h prišli na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Fabia zelenej farby s odcudzeným evidenčným číslom BB XXX CD k rodinnému domu Z. H. v obci K., časť E. č. XX, okres G., otvorili neuzamknuté dvere tohto domu a vošli dnu ozbrojení strelnými zbraňami, s rukavicami na rukách, s kuklami na hlavách, oblečení v tmavom oblečení s označením

„POLÍCIA“, pričom obžalovaný V. K. mal oblečenú aj reflexnú vestu zelenej farby. Oblečením ako aj výkrikmi „POLÍCIA“ predstierali, že ide o policajnú akciu, obžalovaný V. K. sa preukázal služobným preukazom PZ, zamkli dvere domu, vypli svetlo, zatiahli žalúzie a v kuchyni spúťali Z. X. ruky za chrbtom putami a nohy lepiacou páskou, v chodbe Z. G. spúťali ruky a nohy lepiacou páskou, položili na neho koberec. Obom prelepili oči lepiacou páskou. Potom v kuchyni spúťali Z. H. ruky za chrbtom putami. S. H. prikázali, aby si sadla v práčovni na zem, F. G. aby si v práčovni ľahla na brucho, následne S. H. spúťali ruky za chrbtom putami a F. G. lepiacou páskou, obom prelepili ústa lepiacou páskou. S. D. B., nar. XX.XX.XXXX spúťali lepiacou páskou ruky aj nohy a potom, ako na ich žiadosť mal. I. K, nar. XX.XX.XXXX kľúčom otvorila trezor, tejto tiež spúťali lepiacou páskou ruky a všetkým osobám v práčovni prelepili lepiacou páskou ústa a zakryli ich uterákmi a županmi. Potom obžalovaný V. K. a odsúdený Z. V. vzali z trezoru krabicu s listami osobnej povahy, zlaté šperky - dámsku a pánsku gravírovanú obrúčku, dámsky prsteň, pánsky náramok, prívesok v tvare písmena I, dve retiazky s príveskom v tvare krížika, v celkovej hodnote 45.870,- Sk, 12.000,- € v hotovosti, 4 cestovné pasy a tiež odcudzili peňaženku S. H. s 2.000,- Sk a jej osobnými dokladmi. Vytrhli káble na pripojenie internetu Vlan ADSL Router Vigor 2600 Ge Dray, rozlomili mobilné telefóny, jeden značky NOKIA 7260, jeden značky LG K800, poškodili poplašný systém. Po príchode hliadky 00 PZ Pohorela v zložení ppráp. Z. I. a stržm. S. S. sa im predstavili ako polícia s tým, že ide o utajenú policajnú akciu, vzápätí im priložili strelné zbrane k hlavám, prikázali si ľahnúť na zem, kde im spúťali ruky putami za chrbtom a nohy lepiacou páskou, zobrali im ich služobné zbrane a obžalovaný V. K. a odsúdený Z. V., najskôr v kuchyni udierali Z. H. päťami do tváre, v dôsledku čoho utrpel krvné výrony oboch očí, so zakrvácaním pravej očnej gule, tržnozmliaždenú ranu v pravom obočí a krvný výron na vnútornej spodnej pere. Potom ho preniesli spúťaného do obývacej izby, kde ho položili tvárou na zem. Obžalovaný V. K. vyšiel z domu a späť sa vrátil s vakom a krátkou guľovou zbraňou s tmičom -samonabíjacou pištoľou zn. ČZ 75 COMPACT, kaliber 9 mm Luger (PARA), výrobné číslo E 1454, z ktorej z veľmi krátkej vzdialenosti jedenkrát vystrelil do temeno - záhlavovej časti hlavy Z. H., čím spôsobil strelné poranenie charakteru priestreľu, v dôsledku čoho došlo k zlyhaniu funkcií centrálného nervového systému a tým k jeho smrti. Súčasne týmto svojim konaním spôsobili obžalovaní V. K. a V. P. s odsúdeným Z. V. škodu S. H. odcudzením vecí vo výške 59.870,- € Sk a poškodením vo výške 25.346,- Sk a KR PZ v Banskej Bystrici odcudzením 2 ks služobných pištoľí vzor 82 s dvomi zásobníkmi s 24 ks nábojov kalibru 9 mm Makarov vo výške 26.844,- Sk, obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák., spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tým, že

po tom ako dňa 14.11.2006 v čase asi o 19:06 h odišli z rodinného domu Z. H. v obci K., časť E. č. XX, okres G. a nastúpili do osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, zelenej farby s odcudzeným evidenčným číslom BB 280 CD tak, že obžalovaný V. P. si sadol na miesto vodiča, odsúdený Z. V. na miesto spolujazdca a obžalovaný V. K. na zadné sedadlá, išli smerom na Brezno, kde videli hliadku polície 00 PZ Brezno zastavovať vozidlá, preto sa s vozidlom otočili a začali unikať, avšak po prenasledovaní touto hliadkou v zložení nstržm. Z. H. a nstržm. S. Q., asi po 500 m spomalili na začiatku odstavnej plochy na pravej strane cesty č. 1/66 za Breznom, časť G. v smere Brezno - G. a z vozidla vyskočil odsúdený Z. V. a obžalovaný V. K. a vozidlo následne na tejto odstavnej ploche zastavilo, kde na opakovanú výzvu tejto hliadky z vozidla zo strany vodiča začal vystupovať obžalovaný V. P., avšak po tom, čo hliadka polície pristúpila k vozidlu, spoza pravej strany tohto vozidla, z krovia spod cesty, zo vzdialenosti asi 10 m obžalovaný V. K. najmenej štyrikrát vystrelil zo samonabíjacej pištole, zn. GLOCK 17, kalibru 9 x 19 (9 mm Luger), výrobné číslo HAS 873, ktorú mal v legálnej držbe, na členov trojčlennej hliadky polície, z ktorých dva výstrely zasiahli nstržm. Z. H. do oblasti brucha a tváre, obžalovaný V. P. tiež najmenej šesťkrát vystrelil z pištole nezistenej značky v smere na práp. N., ktorého však nezasiahli, po čom obžalovaný V. K. s odsúdeným Z. V., ako aj obžalovaný V. P. ušli z miesta činu, pričom nstržm. Z. H. utrpel strelné poranenie v oblasti brucha charakteru priestreľu s miestom výstrelu, pod pupkom mierne bočné vpravo a miestom výstrelu, tesne nad horným a predným hrebeňom bedrovej kosti pravo s dĺžkou strelného kanála cca 18 cm a strelné poranenie tváre a krku charakteru zastretú so spôsobením trieštivej zlomeniny uhla sánky vľavo, zlomeninou ľavej strany oblúka 2. krčného stavca s posunom úlomkov do miechového kanála a poranenie v oblasti trňových výbežkov 3. a 4. krčného stavca a projektil sa čiastočne roztrieštil, deformoval a uviazol v podkoží nad lopatkou vpravo a bez poskytnutia okamžitej prvej pomoci, ešte na mieste služobného zákroku a následnej odbornej starostlivosti, by bolo nepochybne došlo k jeho smrti a jeho práceneschopnosť stále trvá.

Za toto konanie bol potom odsúdený a to v bode 1) za :

- obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.
- zločin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), d), ods. 3 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. a) Tr. zák.
- zločin „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), i) Tr. zák.
- zločin „Útok na verejného činiteľa“ podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák.
- zločin „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), h) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák.
- zločin „Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami“ podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.

a v bode 2 za :

obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák., spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Za toto konanie mu okresný súd potom podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j), n), o) Tr. zák., § 37 písm. k) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri rokov.

Súd podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to automatická pištoľ Glock 17C, výr. č HAS873, tlmič olepený modrou lepiacou páskou s hlavňou, reflexná vesta, jeden pár rukavíc, ruksak a dva kusy kukiel.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti držania a nosenia zbraní na desať rokov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní a následne písomnými dôvodmi napadol obžalovaný, pričom dôvody odvolania do písomne vyhotoveného rozhodnutia uviedol za obžalovaného jeho ustanovený obhajca.

V dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že súd o treste obžalovaného rozhodoval už druhýkrát. V pôvodnom konaní bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody podľa tzv. asperačnej zásady v znení, ako ju Ústavný súd SR nálezom pléna zrušil. Nosným dôvodom pre zrušenie časti asperačnej zásady bol jej rozpor so zásadou individualizácie trestu, Ústavný súd vychádzal z názoru, že v každom jednom prípade bez rozdielu musí pri rozhodovaní o treste existovať možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Trest má byť výsledkom zrelej právnej úvahy, nie výsledkom matematickej rovnice, po aplikovaní aritmetických úkonov sčítania, odčítania, násobenia, či delenia.

Po podaní návrhu na povolenie obnovy konania obžalovaným Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 28.08.2020, sp. zn.: 4Nt 19/2020 povolil obnovu pôvodného konania a súčasne zrušil výroky o treste, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzovali.

Za spáchanie žalovaných trestných činov bolo obžalovanému v pôvodnom konaní možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, alternatívu predstavovalo doživotie. Miernejšie potrestanie pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu neprichádzalo vôbec do úvahy.

Za spáchania žalovaných trestných činov je aktuálne obžalovanému možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 20 až 25 rokov. Dolná hranica trestnej sadzby bola ponížená o pätinu, čo nie je zanedbateľné. Žalované trestné činy sú závažné, ich závažnosť je však v trestnej sadze zohľadnená.

Nežiadali, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, neexistujú však zákonné dôvody, aby mu bol ukladaný trest odňatia slobody pri hornej hranici. Z právnej teórie ukladania trestov vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste, prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprímerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu.

Súd v pôvodnom konaní rozhodnutie o treste odôvodnil tým, že voči obžalovanému neexistovali výhrady z miesta jeho bydliska, neexistovali voči nemu výhrady z výkonu väzby, obžalovaný bol príslušníkom polície, pričom v zamestnaní disciplinárne odmeny prevažovali nad disciplinárnymi postihmi. Čo sa týka znalcov psychiatrov a psychológa, títo uzavreli, že v budúcnosti trestnú činnosť u obžalovaného považujú za málo pravdepodobnú. Podľa týchto znalcov sa u obžalovaného dá očakávať jeho náprava pri uložení trestu odňatia slobody a takýto trest môže splniť výchovný cieľ. K pozitívnym faktorom prevýchovy znalci priradili bezúhonnosť, kladný vzťah k rodine i okoliu, neprítomnosť závislosti na návykovej látke, nadpriemerný intelekt a k tomu primerané vzdelanie s tým, že agresivita nie je dominantnou črtou obžalovaného.

Nad rámec skutočností, ktoré boli zistené v pôvodnom konaní, pre rozhodnutie o treste má význam aj to, že obžalovaný výrazne prispel k odhaleniu a usvedčeniu členov organizovanej skupiny. Súd vykonal dokazovanie oboznámením právoplatných rozsudkov, ktoré pochybnosti v tomto smere vylučujú. Trestný poriadok s uvedeným spája následky priaznivé pre obžalovaného, ide o poľahčujúce okolnosti, ktoré sa pri rozhodovaní o treste povinne zohľadňujú. V poslednom rade zostáva uviesť, že obžalovaný už veľmi dlhú dobu vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu, z ktorého je hodnotený kladne, v zásade sa naplňa to, čo o obžalovanom uviedli znalci, teda náprava obžalovaného. Výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností hovorí o prevahe poľahčujúcich, v pomere 3 ku 1. Súd prvej inštancie pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyhodnotil správne, vôbec ho ale pri ukladaní trestu nezohľadnil. Sú toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti vo vzájomných súvislostiach odôvodňujú uložiť obžalovanému miernejší trest, ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. Oproti pôvodnému konaniu súd síce čiastočne korigoval uložený trest, nie však v miere zodpovedajúcej individuálnym okolnostiam skutku a pomerom obžalovaného. Pri úvahách o výmere trestu odňatia slobody sa obžalovaný spolu s obhajcom prikláňajú k stanovisku prokurátora, ktorý obžalovanému navrhol trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov.

Zároveň obhajca za obžalovaného uviedol, že navrhuje, aby obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom do tohto ústavu už bol priradený počas predchádzajúceho výkonu trestu a nie je dôvod, aby obžalovaný túto administratívnu procedúru absolvoval znovu.

Z tohto dôvodu preto obhajoba navrhla, aby v tomto smere odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol v zmysle ich písomného odvolania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd v Banskej Bystrici určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktoré sa dostavil jednak obhajca obžalovaného, krajský prokurátor a aj sám obžalovaný bol predvedený eskortou.

V záverečných konečných návrhoch potom jednotlivé procesné strany uviedli tieto skutočnosti.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava dôvodov odvolania, z ktorých je zrejme, prečo žiadajú uloženie miernejšieho trestu a to v tom rozsahu, ako to na hlavnom pojednávaní na okresnom súde uvádzal tam prítomný krajský prokurátor. Dodal, že nežiadajú ukladať trest mimo zákonnej trestnej sadzby, ale žiadajú, aby súd zohľadnil argumentáciu prokurátora, ktorú na tomto hlavnom pojednávaní uviedol a preto žiadajú uložiť miernejší trest.

Ďalej obhajca dodal, že pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do nápravno-výchovnej skupiny, aj keď je to právne komplikované a zákon s takouto eventualitou nepočíta, domáhajú sa toho, aby bol obžalovaný na ďalší výkon trestu odňatia slobody zaradený do miernejšieho ústavu na výkon trestu, ako to urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Krajský prokurátor vo svojom konečnom návrhu uviedol, že prokuratúra nepodala odvolanie voči trestu aj napriek tomu, že návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní na okresnom súde bol iný, ako je trest, ktorý bol obžalovanému uložený, avšak tento trest nebol uložený mimo trestnej sadzby, nebol nijak neprimeraný a bolo na uvážení súdu, aký trest obžalovanému uloží, prokurátor sa s takýmto trestom stotožnil a preto ani nepodal odvolanie v prospech obžalovaného a navrhuje preto v konečnom návrhu

ako nedôvodné odvolanie obžalovaného zamietnuť a to aj pokiaľ ide o rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadne zaradenia obžalovaného do nápravno-výchovnej skupiny.

Sám obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa k veci už nevyjadruje, ale pridrižiava sa prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Mgr. V. K. nie je dôvodné.

Na tomto mieste je v prvom rade nutné uviesť, že odvolacie konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici bolo už len v dôsledku toho, že v pôvodnom konaní obž. Mgr. V. K. bola pri ukladaní trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť použitá tzv. asperačná, teda sprísňujúca zásada v zmysle § 41 ods. 2 Tr.zák., o ktorej následne neskôr Ústavný súd SR rozhodol, že použitie tejto zásady bolo protiústavné a z tohto dôvodu preto na návrh odsúdeného bola vo veci povolená obnova konania len ohľadne výroku o uložení trestu v prospech obžalovaného a to rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4Nt/19/2020 zo dňa 28.08.2020, pričom po povolení obnovy konania prvostupňový súd už doplnil dokazovanie len prečítaním aktuálnych správ o povesti obžalovaného ako aj prečítaním rozhodnutí súdov, ktoré na tomto pojednávaní predložil prokurátor a potom vo veci rozhodoval len o treste, ktorý mal byť obžalovanému za takto právoplatne uznanú vinu uložený.

V tomto smere prvostupňový súd dostatočne podrobne a jednoznačne poukázal na okolnosti, za ktorých vo veci rozhodol, kde je to jednoznačne uvedené na stranách 5 až 7 odôvodnenia prvostupňového rozsudku, s ktorým rozhodnutím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a preto v podrobnostiach na tieto závery a úvahy súdu prvého stupňa odkazuje a bolo by nadbytočné, aby tieto okolnosti krajský súd opakoval.

Treba sa však zamerať na otázku ohľadne dôvodov odvolania obžalovaného a to skutočnosti, že sa domáha uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, ako to urobil prvostupňový súd.

S takýmito dôvodmi odvolania obžalovaného sa však krajský súd nemohol stotožniť. Z predloženého trestného spisu, kde si aj odvolací súd vyžiadal nový odpis z RT na obžalovaného vyplýva, že tento bol 2-krát odsúdený a to jednak v pôvodnom konaní za danú trestnú činnosť rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2T/29/2007 na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 25 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, teda to je ten trest, z ktorého mu bola v súčasnosti povolená obnova konania. Ďalej je však z tohto odpisu z RT zrejmé, že obžalovaný bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/36/2008 pre inú trestnú činnosť a to pre trestný čin lúpeže a iné, kde však došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu práve vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, kde mu bol uložený nepodmienečný trest vo výmere 25 rokov odňatia slobody.

Krajský súd si následne na to dal vyžiadať aj rozsudok OS Banská Bystrica, sp.zn. 1T/36/2008 z 21.05.2009, ktorý vo vzťahu k obžalovanému K. nadobudol právoplatnosť a z tohto je zrejmé, že obžalovaný spolu s ďalším, už t. č. právoplatne odsúdeným a to S. Z., v marci 2004, následne vo februári 2005 a v decembri 2004 sa dopustili troch trestných činov lúpeže ako členovia organizovanej skupiny, za čo u obž. V. K. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, avšak obž. S. Z. za toto konanie bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, čo potvrdzuje aj odpis z RT na ods. S. Z., ktorý si taktiež krajský súd vyžiadal, pričom z tohto odpisu z RT vyplýva, že ods. S. Z. bol z tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody podmienne prepustený 26.01.2017.

Za týchto okolností potom aj napriek tomu, že krajský prokurátor vo svojom záverečnom návrhu na hlavnom pojednávaní, na ktoré sa aj obž. K. obracal a z ktorého vychádzal, uvádzal, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, musí krajský súd konštatovať, že tieto tvrdenia prokurátora pred okresným súdom, keď navrhoval obžalovanému ukladať len 22-ročný trest odňatia slobody, nie sú pravdivé, pretože z pripojeného rozsudku je jednoznačné, že ešte pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú je mu v súčasnosti ukladaný trest, sa dopustil inej obzvlášť závažnej brutálnej trestnej činnosti v spoločnom konaní s ďalšími páchatelmi.

Krajský súd je toho názoru, že v prípade, ak by v pôvodnom konaní bol býval obžalovanému ukladaný iný trest odňatia slobody, teda nižší, ako maximálny trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, okresný súd v druhom prípade v tom rozsudku z r. 2009 by nebol upustil u neho od uloženia súhrnného trestu, ale práveže by mu bol ukladal ďalší trest tak, aby aj za danú trestnú činnosť bol rovnako postihnutý, ako jeho spolupáchateľ.

Z tohto dôvodu preto krajský súd nemohol súhlasiť s tvrdeniami obhajoby a obžalovaného, že stačí na jeho nápravu a prevýchovu trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov, pretože v takom prípade by za ďalšiu predchádzajúcu trestnú činnosť fakticky obžalovaný vôbec nebol postihnutý.

Krajský súd si ďalej v súvislosti s osobou obžalovaného vyžiadal aj nové hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS, pričom z tohto hodnotenia z 10.02.2021 jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva od 20.11.2006, celkom 11-krát disciplinárne odmenený, zapája sa do pracovných činností a ústavný poriadok dodržiava. Je nepochybné, že obžalovaný vo výkone trestu si plní všetky svoje povinnosti a má snahu po náprave. Tieto okolnosti krajský súd skúmal aj v súvislosti s návrhom obžalovaného, aby pre ďalší výkon trestu odňatia slobody nebol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ale aby bol zaradený do iného miernejšieho ústavu.

Napriek tomu, že hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS je veľmi dobré a je nepochybné, že zatiaľ tento výkon trestu má na obžalovaného prevýchovný účel, nemohol návrhu obhajoby krajský súd vyhovieť a to práve vzhľadom na ustanovenia § 48 ods. 4 Tr.zák.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu aj do iného stupňa stráženia, než do ktorého mal byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov.

Je nepochybné, že obž. V. K. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov a preto aj napriek tomu, že v priebehu predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody bol preradený z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nové zaradenie odsúdenie do výkonu trestu odňatia slobody pri novom odsudzovaní a novom ukladaní trestu nie je možné iné, len ho opätovne zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Trestný zákon je v tomto jednoznačný a nie je možné žiadnym spôsobom ustanovenie Trestného zákona preklenúť.

Bude možné v danom prípade urobiť len to, že obžalovaný si následne potom, čo bude opätovne preradený a zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, podá novú žiadosť o preradenie do miernejšieho stupňa stráženia, o ktorej bude potom príslušný súd môcť rozhodovať.

Tieto dôvody potom viedli krajský súd k jednoznačnému záveru, že nie je možné odvolaniu obžalovaného vyhovieť, aj napriek tomu, že pôvodne v trestnom konaní krajský prokurátor mu na hlavnom pojednávaní navrhoval miernejší trest odňatia slobody, avšak tak ako to uviedol aj na odvolacom konaní tam prítomný krajský prokurátor, tento trest nebol uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, je primeraný a zohľadňuje aj ďalšie odsúdenia obžalovaného, ktorých sa dopustil ešte predtým, ako bol v danej trestnej veci odsúdený a preto krajský súd musel odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.